

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Mit eksempel med den tyske genforening var alene for at illustrere, hvilke enorme krav det stiller os at få udvidelsen til at fungere også i det virkelige liv for ganske almindelige hårdt arbejdende familier i de nye lande. Enorme ressourcetilgange forudsætter det.

Jeg kender udmærket forskellen mellem den tyske genforening og EU's udvidelse, men min pointe er den: Er det egentlig ikke et forkert signal, at regeringen, samtidig med at man taler om udvidelsen og et fælles ønske, som jeg deler, om at underskrive aftaler i København om udvidelsen, skærer ned i Øststøtten til ansøgerlandene?

Må jeg minde om, at i tre af de baltiske lande har selv en beskeden hjælp på det sociale område faktisk fungeret og kommet en masse mennesker til gode, også de hårdt ramte gadebørn eksempelvis i Riga eller en af de andre store byer. Derfor finder jeg, at det er et forkert perspektiv, et minussignal til ansøgerlandene, at man ved starten af det danske formandskab i virkeligheden har truffet beslutning om at nedskære Øststøtten.

Vi får en debat om det senere i dag. Men jeg synes ikke, vi i dag med hensyn til formandskabet kan lade et par bemærkninger usagt om netop det dilemma her: Når man ikke har orden i eget hus som formand for det europæiske samarbejde, står man også svagere i den vigtige nye alliance, der skal opbygges.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at det var sådan set ikke for at genere hverken regeringen eller Venstre, at jeg rejste problemstillingen om Bulgarien og Rumænien.

Men er det ikke rigtigt – jeg prøver for tredje gang på en ny måde – at det, der har været drivkraften for, at forhandlingerne er forløbet, som de er, så vi forhåbentlig kan udvide med 10 lande, er, at der har været en deadline, december 2002? Når x antal lande, forhåbentlig 10, bliver optaget i december, er der altså to tilbage på bagsmækken, og hvis de skal samles op, er der vel en vis udsigt til en ny deadline.

Så vil jeg stille fru Charlotte Antonsen et andet spørgsmål: Mener fru Charlotte Antonsen ikke, at hr. Kristian Thulesen Dahl spekulerer lidt i at skabe et trusselsbillede af antallet af vandrende arbejdstagere? I dagens EU med 376

millioner indbyggere er der tale om 1,2 pct., dvs. 2,5 millioner vandrende arbejdstagere.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Nu står det tindrende klart, at Venstre ikke ønsker at åbne landbrugsforhandlingerne, og det kan jeg sådan set godt forstå. Men at man ikke vil arbejde for nogle politiske erklæringer synes jeg er uforståeligt.

På den anden side synes jeg også, at vi står tilbage med et problem. Statsministeren, udenrigsministeren og Venstres ordfører erkender alle, at landbrugsdelen nok bliver en af de store klumper, som man først forventer at kunne få løst i december måned med danske politikere for bordenden. Men vi har ikke fra Venstres side og indtil nu heller ikke fra regeringens side hørt bare en antydning af, hvad man kunne forestille af løsningsmodeller. Er det øgede kvoter? Er det den procentsats på 35 pct., som Kommissionen er kommet frem med, når det gælder dyrepræmie, hektarstøtte osv., og som ansøgerlandene har sagt er for lidt? Er det den procent, der skal sættes op? Eller er det dét, som ansøgerlandene nok mest af alt har brug for, nemlig bedre mulighed for at lave en strukturudvikling? Er det dér, man vil operere?

Vi får ingen svar i dag, og det synes jeg faktisk er lidt bekymrende, for der er ingen, der er i tvivl om, at hvis det her skal lykkes, er det et af de steder, hvor det er allermost vigtigt at have klare svar. Men det har Venstre og regeringen desværre ikke, og der er ikke ret lang tid til at finde de klare svar inden december.

Formanden:

Fru Charlotte Antonsen, og så har jeg noteret hr. Keld Albrechtsen, hr. Villy Søvnald og hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Poul Nyrup Rasmussen: Ja, selvfølgelig skal udvidelsen fungere, og derfor er det så glædeligt, at når de nye lande kommer ind i EU, får de mulighed med frihandel med os. De får, som hr. Henrik Dam Kristensen lige har gjort opmærksom på, også landbrugsstøtte, de får regionalstøtte og socialstøtte, så på en række områder får de altså en ny form for støtte. Men det vigtigste af alt, for at et land kan skabe sig økonomisk fremgang, er altså frihandel, og det er jo her, EU kan tilbyde noget, som intet land kan